அஜாதவாதம்

(ஆன்மாவின் அடித்தளம்!)

சுவாமி பிரபஞ்சநாதன்

அஜாதவாதம்

[சுவாமி பிரபஞ்சநாதன்]

எல்லா வேதாந்த நூல்களும் குரு - **சிஷ்ய** ஸம்வாத ரூபத்தில்தான் உள்ளது. அதே பாரம்பரியத்தை தொடர்ந்து பல நூல்கள் வந்துள்ளன. அவைகளில் நம் அனைவருக்கும் மிகவும் அறிமுகமாகி பிரசித்த பெற்ற நூல் பகவான் பாதராயணர் (வியாஸ பகவான்) அருளிய "**பகவத் கீதை**" ஆகும்.

இந்த நூல் பகவான் கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் உரையாடுவது போன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பகவத்கீதையை எடுத்துக்கொண்டால், பகவான் கிருஷ்ணருக்கு அர்ஜுனன் சீடன்.

இதில் மிக முக்கியமானது, பகவான் கிருஷ்ணரின் சிஷ்யனின் மன நிலையிலுள்ள வித்தியாசம். அவனது **மனோ நிலை** ஒரு விதமான விரக்தி முகமாகக் காணப்படுகிறது.

நூலின் பின்புலமோ ஒரு பரம்பரையே உற்றார் உறவினர் எல்லோரும் இரு கட்சிகளாக இருந்துக்கொண்டு சொத்துக்காக சண்டைக்குத் தயாராக நிற்கும் யுத்தக் களம்.

அண்ட யுத்தத்திற்கு வந்த மகாவீரன் அர்ஜுனன் மனம் தளருகிறான். வில்லையும் அம்பையும் கீழே போட்டுவிட்டு நான் ஏன் யுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று கேள்வி எழுப்புகிறான். அர்ஜுனன் சிறந்த வீரன்தான், ஆனால், அவன் பெரிய அறிவாளி அல்ல. சாதாரண மனிதன். ஆசா பாசங்களும், விருப்பு வெறுப்புக்களும் கொண்ட ஒரு சராசரி மனிதன்.

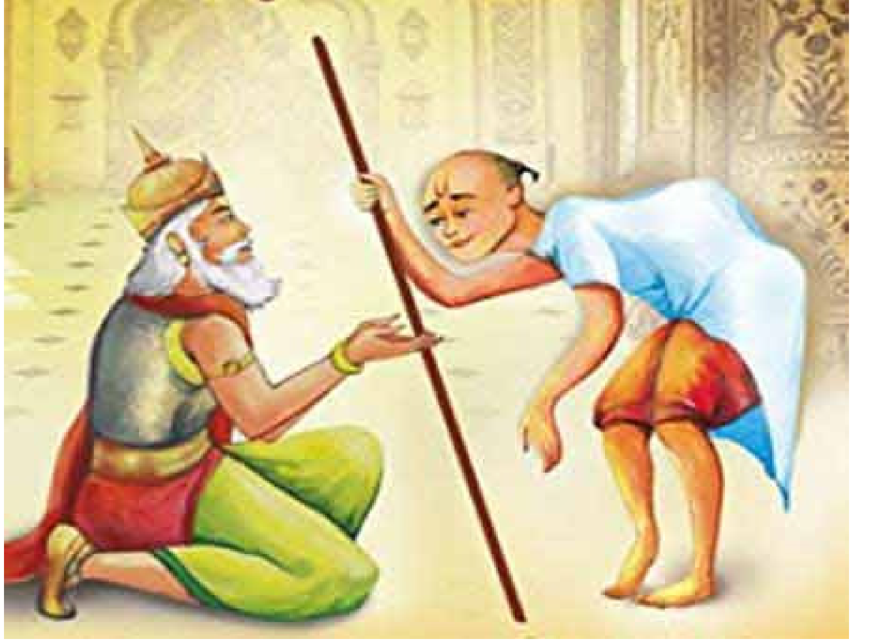
ந ச சக்னோம்யவஸ்தாதும் ப்ரமதீவ ச மே மன: |
நிமித்தானி ச பச்யாமி விபரீதானி கேசவா ||

கேசவா, என்னால் எழுந்து நிற்கக்கூட இயலவில்லை. என்னுடைய மனம் சுழல்கிறது. கேடுடைய சகுனங்களையும் காண்கிறேன் என்கிறான் அர்ஜுனன்.

அவன் யாரிடம் கேள்வி எழுப்புகிறான்? தன் தோழனிடம். அந்த தோழராக இருந்து பதிலளிக்கின்ற கிருஷ்ணரோ தெய்வீகம் பொருந்தியவர். அவர் அளிக்கின்ற பதில்கள் அர்ஜுனனுக்கு மட்டுமின்றி, எல்லா சாமானியர்களுக்கும் பொருந்தக் கூடிய விதத்தில் உள்ளன.

ஆகவே, பகவத் கீதை **கர்மயோகம், பக்தியோகம், சன்யாஸயோகம், ஞானயோகம்** எனறு பல மார்க்கங்களை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது. அதனால், பலர் மனங்களில் குழப்பத்தையும் உண்டாக்குவதாக உள்ளது. அர்ஜுனனே! அதுப்போன்ற குழப்பத்திற்கு ஆளாகி, அவரிடம் கேள்விகள் கேட்கின்றான்.

அடுத்து, **அஷ்டாவக்கிர கீதை** என்ற நூலிலோ மஹாராஜா ஜனகர் யுத்தக்களத்தில் நிற்கவில்லை. சாந்தியும், சமாதானமும் நிறைந்த நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்தார். **அவர் மனதில் எந்த சஞ்சலமும் இல்லை.** அத்துடன், **அவர் சிறந்த அறிவாளியாகவும் இருந்தார்.**

ஆகவே, "**அஷ்டாவக்கிர கீதை**" ஒரு அறிவு பூர்வமான சம்வாதமாக அமைந்துள்ளது. இந்த நூலில் பல இடங்களில் அஷ்டாவக்கிர முனிகளுக்கு ஈடாக, **அரசர் ஜனகரும்** கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளார்.

ஆக, நமது வேதாந்த நூல்களில் வருகின்ற குருவாகப்பட்டவர் தங்களுடைய சீடர்களின் மன நிலைக்கு ஏற்ப, பல்வேறு வித்தியாசமான அணுகுமுறைகளை கையாண்டுள்ளார்கள்.

அவர்கள் எல்லாருடைய நோக்கமும் ஆத்ம சாக்ஷாத்காரத்தை விளக்குவது பற்றித்தான். இருந்தாலும், அதிலே சிலருக்கு **முக்தி** அடைய முடிகிறது. வேறு சிலருக்கு முக்தி கிட்டாமலேயே போய் விடுகிறது.

ஏன்? என்ற கேள்விக்கு பதிலாக, இந்த நூல்கள் '**ஜீவ நானா வாதத்தை**' (பல்வேறு சீவர்களின் அறிவுக்கு ஏற்றவாறு) ஆதாரமாகக் கொண்டு, அனேக விளக்கங்கள் அளிக்கப்ப்டுகின்றன.

இன்னும் சில குருமார்களோ, சீவர்களின் '**விவகார ஸத்**' அல்லது '**அஞ்ஞான ஸத்**' என்கிற வாதத்தை எடுத்துரைக்கின்றனர். **பகவான் ஆதிசங்கரர்** மற்றும் பிற ஆச்சாரியர்கள் எழுதிய நூல்கள் அல்லது **பகவான் பாதராயணர்** எழுதிய பகவத்கீதையும் கூட இந்த விதிமுறைகளை அனுசரித்து காணப்படுகின்றது.

நானா ஜீவ தத்துவத்தின் துணையில்லாமலும், அல்லது சீவர்களின் விவகார வேற்றுமைகளின் அடிப்படைகள் இல்லாமலும், இந்த ஆத்ம சாக்ஷாத்காரத் தத்துவத்தை விளக்கிய மஹான்களும் இந்த பாரத தேசத்தில் பலர் உள்ளனர்.

இந்த தத்துவ முறையை "**திருஷ்டி சிருஷ்டி வாதம்**" அல்லது "**ஏக ஜீவ வாதம்**" என்றும் கூறுவார்கள்.

மாண்டூக்கிய உபநிஷத்திலும் **கௌட பாத காரிகையிலும்,** இந்த '**திருஷ்டி சிருஷ்டி வாதம்**' தெளிவாகத் தெரிகிறது. அவ்வாறே, பகவான் **வசிஷ்ட மகரிஷி** தன்னுடைய சிஷ்யன் ராம **பிரானுக்கு** உபதேசித்த "**யோக வாசிஷ்டம்**" என்ற நூலிலும், பல இடங்களில் இந்த வாதம் காணப்படுகின்றது.

அவ்வாறே, பகவான் **ஆதிசங்கர பகவத் பாதாள்** இயற்றிய **ஆத்ம போதம்** என்ற நூலிலும் கீழ்க்கண்ட சுலோகங்கள் இதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டுகள் எனலாம்.

4. परिच्छिन्न इवाज्ञानात्तन्नाशे सति केवलः ।
स्वयम् प्रकाशते ह्यात्मा मेघापायेंऽशुमानिव ॥

பரிச்சின்ன இவாஜ்ஞானாத்தன்னாஸே ஸதி கேவல: |
ஸ்வயம் ப்ரகாஸதே ஹ்யாத்மா மேகாபாயேம்ஸ்ஸுமானிவ ||

5. अज्ञान कलुषं जीवं ज्ञानाभ्यासाद्विनिर्मलम् ।
कृत्वा ज्ञानं स्वयम् नश्येज्जलं कतकरेणुवत् ॥

அஞ்ஞான கலுஷம் ஜீவம் ஜ்ஞானாப்யாஸாத்வினிர்மலம் |
க்ருத்வா ஜ்ஞானம் ஸ்வயம் நஸ்யேஜ்ஜலம் கதகரேணுவத் ||

எங்குமிருக்கும் ஆன்மாவைப்பற்றிய அறியாமையால், நமது சக்திக்கு ஒரு எல்லை உண்டு என்று நினைக்கிறோம். அந்த சக்தி ஒரு எல்லைக்குள் அடக்கப்பட்டது போன்று காணப்படுகின்றது. அந்த அறியாமை அழிந்ததும், மேகத்தால் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் சூரியன் மேகம் கலைந்ததும் எப்படி பளிச்சென்று தெரியுமோ? அப்படியே, இருக்கின்ற ஒன்றேயான நமது உண்மையான ஸ்வபாவ சொரூபம் வெளிச்சத்திற்கு வருகிறது.

இந்த சுலோகங்களில் வாயிலாக, பகவான் ஆதிசங்கரர் அஞ்ஞானவாதத்தின் துணையோடு, **அத்வைத சித்தாந்தத்தை** விளக்க முற்படுகிறார்.

இதை பகவான் ஆதிசங்கரர் **'ஸ்வாத்மன சம்வாதம்'** என்ற நூலில் ஏக ஜீவ வாதத்தை கையிலெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அதுப்போன்றே, **பகவான் வசிஷ்ட மகரிஷி** எழுதிய யோக வாசிஷ்டத்திலும் பல இடங்களில் **ஏக ஜீவவாதம்** விளக்கப்பட்டுள்ளது.

அதுப்போலவே, **ஆதி சேஷரால்** இயற்றப்பட்ட **'பரமார்த்த சாரம்'** என்ற நுலிலும் இந்த தத்துவ விசாரம் வெளிப்படையாக தெரிகிறது.

மேலும், காசி மாநகரிலே வாழ்ந்து மறைந்த மகான் மதுசூதனசரஸ்வதியின் '**அத்வைத சித்தி**' என்ற நூலிலும், அதனுடைய வியாக்கியானமான பிரம்மானந்த சரஸ்வதியின் '**ப்ரம்மான்ந்தீயம்**' என்ற நூலிலும், **ஏக ஜீவ வாதம்** அல்லது '**திருஷ்டி-சிருஷ்டி**' வாதம் என்ற தத்துவம் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு, மிகவும் பழமையான நூல்களும், நம்மிடையே காணப்படுகின்ற நவீன வேதாந்த நூல்களும் இந்த "**திருஷ்டி - சிருஷ்டி வாதம்**" என்ற தத்துவத்தை, தங்களது தத்துவ நூல் விளக்கத்திற்கு ஊன்று கோலாக எடுத்துக்கொண்டிருந்தாலும்,

இது மற்ற தத்துவங்களோடு பின்னிப் பிணைந்துக்கொண்டு வருவதினால், சாதாரணமான, படிப்பறிவற்ற மனிதர்களால் அவ்வளவு எளிதாகப் புரிந்துக் கொள்வது இயலாது.

அதுவே, அஷ்டாவக்ர முனியின் **"அஷ்டாவக்கிர கீதை"** என்ற நூலில் இந்த மாதிரியான எந்த கலவையும் இல்லாமல், **ஏக ஜீவ வாதத்தையும், திருஷ்டி - சிருஷ்டி தத்துவத்தையும்** அவைகளின் சுத்த சொரூபத்திலையே தரப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அதை படித்து புரிந்துக் கொள்ளக்கூடிய மனப்பக்குவம் மிகவும் அவசியம்.

இதன் காரணமாகவே, அனைவருக்கும் இந்த ஆத்ம தத்துவத்தை புரிந்துக் கொள்வதில் காலதாமதமும், தங்கள் வாழ் நாளின் கடைசிவரை அதில் நிற்க முடியாமலும் போகிறது.

எனவே, எல்லோரும் எளிதாக "**பக்தி மார்க்கம்**" என்பதையே எடுத்துக் கொள்கின்றனர்.

ஆனால், அந்தப் பக்திப் பாதையில் பயணிக்கின்ற பாமரனுக்கு "**அநநன்ய பக்தி**" என்பது என்ன? என்று தெரியாததால், துவைத பக்தியிலேயே இறுதிவரை இருந்து, இறந்தும் போகின்றான்.

இதன்காரணமாக, இவர்கள் மீண்டும் **பிறப்பு - இறப்பு** என்ற சம்ஸார சக்கரத்தில் சுற்றிக்கொண்டே இருக்கின்றனர். பிறவாப் பெருநிலையாகிய **முக்தி** என்ற பதத்தை இவர்கள் இறுதிவரை அடைய முடியாமல் போகின்றது.

எனவே, எவன் ஒருவன் இறைவனை இருமைகள் கடந்து, ஒன்றேயாகிய ஏக இறைவனாக காண ஆசைப்படுகின்றானோ, அவனே, இறைவனும், நானும் பிரிக்க முடியாத **பூரணம்** என்றும், அந்த பூரணத்தில் இருந்து எதைப் பிரித்தாலும், அங்கு எஞ்சியிருப்பதும் பூரணமே என்று புரிந்துக் கொள்வான்.

பூரணம் என்றால், **முழுமையானது.** அந்த முழுமையில் இருந்து எதைப் பிரித்து எடுத்தாலும், அங்கு எஞ்சி இருப்பது முழுமையாகிய '**இறைவன்**' மட்டுமே என்பதை ஏற்கின்ற பக்குவமுள்ள பக்தனுக்கு மட்டுமே '**அத்வைதம்**' என்பதும், என்னவென்று புரிய வரும். காரணம் குறையுள்ள ஒன்றை யாரும் பூரணம் அல்லது முழுமை என்று கூறுவதில்லை. ஆகவே, இறைவன் முழுமையானவன் எனும்போது, அவனிடமிருந்து எதையுமே பிரிக்க முடியாது.

இவ்வாறு ஜீவன்கள் நாம் நினைத்துக் கொண்டிருப்பதுப் போன்று, பலவல்ல என்றும், ஒரே சைதன்யம்தான் எல்லாரிலும், எல்லா இடத்தும் பிரகாசிக்கின்றது என்றும், உன்னைத் தவிர வேறொரு ஜடப் பொருளும் கிடையாது என்று, **அஜாதவாதம்** அருமையான முறையில், அனைவருக்கும் தெள்ளத்தெளிவாக பல இடங்களில் எடுத்துரைக்கின்றது.

பொதுவாக, இந்த பௌதிக உலகில் வெளிப்படையாகத் தெரிகின்ற ஜீவன்களுக்குள் நிலவும் வித்தியாசங்களையும், **ஞானம் - அஞ்ஞானம்** என்ற இருமைகளின் அடிப்படையில் உண்டான வாதங்களுக்கு, நேரடியாக எந்த பிரதிவாதமும் காணப்படவில்லை என்றாலும், இந்த சம்வாதத்தின் அடிப்படையாக உள்ள '**திருஷ்டி - சிருஷ்டி தத்துவம்**' இதுப்போன்ற சந்தேகங்களை இல்லாமல் செய்து விடுகின்றன.

ஆகவே, '**அஜாதவாதம்**' என்ற, **திருஷ்டி - சிருஷ்டி** தத்துவத்தைக் குறித்து நல்லதோர் ஞானம் நமக்கு வேண்டும்.

1. அஜாத வாதம்

பிரபஞ்சம் என்று ஒன்று படைக்கப்படவேயில்லை. பிரபஞ்சம் என்பது மனித மனதின் சிருஷ்டியே. **தேச, கால வேற்றுமைகள்** என்பது நமது சங்கல்பங்களே. தேசம், காரண காரியங்கள், எல்லாம் நம் மனதில் தோன்றுபவைகள்தான். ஆத்மா ஒன்று தான் உண்மையாக உள்ளது. அதை நாம் புரிந்து கொள்ளும் பொழுது மட்டும்தான், நமது அஞ்ஞானம் விலகி, வெளிச்சம் ஏற்படுகிறது. அந்த ஒளியில் பிரகாசத்தினால், இந்த பிரபஞ்சம் மறைந்துவிடும்.

ஆன்மாவின் உண்மை சொரூபத்தை அறியாத நிலையில் நமது மனம் அவித்யையில் (அறியாமையில்) மூழ்கி **நீ, நான், இது, அது** என்ற வேறுபாடுகளுக்குள் சிக்கிக் கொண்டு, ஒரு மாயா உலகத்தை சிருஷ்டிக்கின்றது.

இது நாம் கனவுகளில் காணுகின்ற உலகத்திலிருந்து மாறுபட்டதல்ல.

விழித்தெழுந்திருக்கும் பொழுது அந்த உலகம் காணாமல் போய் விடும்.

நமது வாழ்விற்கும் நாம் காணுகின்ற கனவுகளுக்குமுள்ள வித்தியாசம் அவைகளுக்காக மனம் எடுத்துக் கொள்ளும் காலத்தைச் சார்ந்தது. அதனால், கனவு உலகம் என்பது, மனம் படைத்தவற்றில் காலம் சிறியதாகவும், நனவு உலகம் என்பதில், மனம் படைத்தவற்றில் சிறிது நீண்ட கால அளவுடையதாகவும் உள்ளது என்பது தான் அறியபப்ட வேண்டிய உண்மையாகும்.

2. திருஷ்டி - சிருஷ்டி வாதம்

முன்னர் கூறிய "**அஜாத வாதம்**" அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல், அதை ஜீரணிப்பது கடினமாக இருக்கும். இதையே, மற்றொரு விதத்தில் கூறுவதுதான் இரண்டாவது தத்துவம். அதை "**திருஷ்டி சிருஷ்டி வாதம்**" என்று எளிமையாக கூறப்படுகிறது.

இங்கே, எப்பொழுது "**நான்**" என்ற எண்ணம் உதிக்கின்றதோ, அப்பொழுது இந்த உலகம் உருவாகிறது. ஆக, **நான் காண்கிறேன், நான் செய்கிறேன், நான் இங்கிருக்கிறேன், நான் சுகமாக இருக்கிறேன், நான் துக்கமாக இருக்கிறேன்,** என எல்லாம் "**நான்**" எனும் சிந்தையுடன் தொடர்பு உடையது.

'**தேஹமே நான்**' என்ற நினைப்புடைய நான், '**நான் இங்கிருக்கிறேன்**' என்றால், இந்த தேகம் இங்கிருக்கிறது என்று பொருள். '**எனக்கு வலிக்கிறது**' என்றால் இந்த தேகத்திற்கு வலிக்கிறது என்றர்த்தம்.

தேக அபிமானமான நான் மறைந்து **உண்மையான நான்** உதயமாகும்பொழுது மட்டுமே, இந்த தேச கால வித்தியாசங்கள் மறைகின்றன.

அப்போது மட்டுமே, இந்த உண்மையான '**நானுக்கு**' **வலியும் தெரிவதில்லை. ருசியும் தெரிவதில்லை.** இதைத்தான், **திருஷ்டி-சிருஷ்டி வாதம்** என்று கூறுப்படுகின்றது. அஜாதவாதமேதான் இதுவும். ஆனால், வேறு விதமாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. **அவ்வளவுதான்!...**

இந்த உலகம் நம் திருஷ்டியில் தான் நிலை கொள்கிறது. நான் முதலில் தோன்றுகிறது; பிறகு உலகம் தோன்றுகிறது. உலகத்தை நம் மனது சிருஷ்டிக்கின்றது. நான் மறைந்தால் உலகமும் மறைகின்றது.

பெரும்பாலானவர்கள் இந்த உலகம் மறைகின்றது என்றவுடன் நம் கண்களில் இருந்து மறைந்து விடுவதாக கற்பனை செய்துக் கொள்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம், அவர்களிடம் காணப்படுகின்ற உடற்பற்று என்ற அபிமானம் எனலாம்.

உண்மையில் இந்த உலகம் இல்லாமல் போகின்றது என்பது என்னவெனில், ஒருவன் இறந்தபின்பு அவனுக்கு மட்டுமே **இந்த உலகம் இல்லாமல் போகின்றது** அல்லவா?, நம் எல்லோருக்கும் எப்பொழுதும் போல இந்த உலகம் இருந்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றது அல்லவா?

இங்கு என்ன புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றால், இந்த '**அஜாத வாதம்**' என்ற தத்துவம் மூலம், அதை அறிந்துக் கொண்ட என்னுடைய மனதிற்கு மட்டுமே, இந்த உலகம் என்மீது (அறிவு) ஏற்றி வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது புரியவரும்.

ஆனால், மற்றவர்களுக்கு இந்த ஞானம் இல்லாததினால், இந்த உலகம் உள்ளது போன்று அவர்கள் நினைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

உண்மையான முக்தி மார்க்கத்தை விளக்கும் வழிமுறைகள் கீழ்க்கண்ட கட்டமைப்புடன் காணப்படும் அதுவே, **அஜாதவாதம்** என்று அழைக்கப்படும்.

- **உண்மை நிலை -** என்றுமெவர்க்கும் இயல்பாக உள்ள நிலை. அதை வெளியேயிருந்து கொண்டு வர வேண்டியதில்லை. தனியாக எந்த முயற்சியும் தேவையில்லை. எதையும் தியானம் செய்ய வேண்டியதில்லை. ஒன்றையும் தியானம் செய்யாமல், எதையும் நினையாமல் சும்மா இருத்தலே அதற்கான மார்க்கம்.

- நீ பற்றற்ற மாசற்ற, சுயம் பிரகாசன். நீ சமாதி மற்றும் ஏனையே மார்க்கங்களை தேடி ஓடுகிறாயே அதுவே உன் பந்தம்.

- சித்த விருத்தியை அடியோடு ஒழி. சித்த விருத்தியால் எந்த பயனும் இல்லை. நீ பந்தமற்று, முக்தனாகவே உண்மையான ஆத்மாவாகவே இருக்கிறாய்.

- பிரபஞ்சமனைத்தும் உன் மனதின் கற்பனையே. உன் மனமும் கற்பனையே. ஆத்மா ஒன்று தான் நிஜம்.

- கரும நினைவு எவ்வாறு அறியாமையினால் எழுகிறதோ அவ்வாறே கருமத்தை துறத்தலும் ஆகும்.

- ஆகவே நிவிருத்தியை விரும்புவதும், பிரவிருத்தியை வெறுத்தலும் பாழ்.

ஓம் தத் ஸத்!

அஜாதவாதம்

(ஆன்மாவின் அடித்தளம்!)

சுவாமி பிரபஞ்சநாதன்